

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی زمان سینمایی از دیدگاه نظریه دریافت

محل انتشار:

فصلنامه علمی رسانه های دیداری و شنیداری، دوره 16، شماره 42 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

احمد رضا معتمدی - دانشیار مطالعات سینما و تلویزیون، گروه تلویزیون، دانشکده تولید رادیو و تلویزیون، دانشگاه صداوسیما، تهران، ایران.

حورا معتمدی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد، واحد تهران شمال، تهران، ایران. (نویسنده مسئول).

خلاصه مقاله:

ظرفیت های خاص عنصر زمان، چونان علمی و هنری بودن آن، که می توان در دراماتیک سازی پدیده ها مورد نظر قرار گیرد، ویژگی منحصر بفردی به آن در مقوله سینما بخشیده و خوانش های متفاوتی را دامن زده است، خوانش هایی که منجر به دریافت های متنوع می شود و قابلیت های نمایشی آن را هر چه بیشتر آشکار می سازد. یک خوانش متفاوت را از دریچه ی نظریه دریافت و خصوصیتی که در زمینه ی پژوهش های مختلف ایجاد می کند، می توان جستجو نمود. هدف اساسی این پژوهش، پاسخ دادن به این پرسش است که سینما چگونه زمان را عرضه می کند و مخاطب چگونه زمان را دریافت می کند؟ این مقاله توصیفی - تحلیلی است. وجه توصیفی آن بحث زمان از منظر متفکرین و تمرکز روی زمان سینمایی است و جنبه تحلیلی آن به بازنمایی زمان سینمایی از دریچه نظریه دریافت، پرداخته است. برای گردآوری اطلاعات نیز از روش کتابخانه ای استفاده شده است. در نتیجه ی پژوهش نشان داده شده است که مواردی چون پایان باز، نشانه ها و رمزگان سینمایی، نگاه های منتقدانه (نقد گرایی)، تکرار و دریافت ابعاد جدید، پرکردن فضاهای خالی داستانی، دریافت متفاوت و وابسته به شرایط فردی و فکری و پیشینی و در هربار تماشا و... ازجمله ویژگی هایی است که از طریق آن، مخاطب می تواند به دریافت پدیده زمان در سینما نایل گردد.

کلمات کلیدی:

زمان، خوانش های متفاوت، قابلیت های نمایشی، نظریه دریافت، زمان سینمایی، نقدگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1537654>

